

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk

protokolant Monika Mazur

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2023 r.

sprawy Grzegorza Niedźwieckiego ur. 23 lipca 1961 r. w Jeleniej Górze

s. Antoniego, Antoniny z domu Romaniuk

oskarżonego z art. 212 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 4 maja 2023 r. sygn. akt II K 1195/20

- I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Grzegorza Niedźwieckiego;
- II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Pawła Dziekiewicza kwotę 840 złotych w tym podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- III. zasądza od oskarżyciela prywatnego Wiesława Kota na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 525/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 4 maja 2023r. w sprawie II K 1195/20		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
☐ oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
☐ oskarżyciel posiłkowy		
☒ oskarżyciel prywatny		
☐ obrońca		
☐ oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
☐ inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
☐ na korzyść ☒ na niekorzyść	☒ w całości	
	☐ w części	☐ co do winy
		☐ co do kary
		☐ co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty		
<i>Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji</i>		
☐	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
☐	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
☒	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
☐	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
☐	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
☐	art. 439 k.p.k.	
☐	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
☒ uchylene		☐ zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiążle o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>obraza przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań świadków: Ryszarda Hołowatego, Piotra Wolfa, Sebastiana Siekierskiego, Krzysztofa Skrzypczaka i w konsekwencji ustalenie, że brak jest dowodów pozwalających na przypisanie oskarżonemu zarzucanego mu czynu, w sytuacji, gdy oskarżony w chwili jego popełnienia był jedyną osobą – jako administrator i redaktor naczelny – odpowiadającą na stronie demokracjaisprawiedliwość.pl za treści na niej publikowane, artykuł ujęty w opisie czynu został opatrzony jego imieniem i nazwiskiem, a sam oskarżony nie podjął żadnych działań zmierzających do usunięcia artykułu, co uczyniłby biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego gdyby to nie on zamieścił znieślawiający artykuł na stronie internetowej za które treści oskarżony odpowiadał jako redaktor naczelny, co miało istotny wpływ na treść wyroku poprzez błędne uznanie, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu.</p>	☐ zasadny ☐ częściowo zasadny ☒ niezasadny
<i>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</i>		
<p>Sformułowany w apelacji zarzut jest bezzasadny. Punktem wyjścia do dalszych rozważań jest stwierdzenie, że chwilą popełnienia przestępstwa określonego w art. 212 § 2 k.k., polegającego na umieszczeniu w sieci Internet treści o charakterze znieślawiającym, jest chwila dokonania danego wpis.(pr. postanowienie SN z 29.06.2010 r., I KZP 7/10, OSNKW 2010/9, poz. 75). Przestępstwo znieślawienia, dokonane również za pomocą środków masowego komunikowania, nie jest bowiem przestępstwem trwałym, lecz czynem, którego skutki mogą być trwałe. W tej sytuacji oskarżony, który bez wątplenia nie usunął z portalu, jakiego był administratorem</p>		

<p>zamieszczonego w nim wpisu o treści zniesławiającej pokrzywdzonego nie może ponosić za zamieszczenie owego wpisu odpowiedzialności karnej, o ile sam tegoż wpisu nie dokonał. Tym samym kluczowe staje się ustalenie osoby, która opisaną w akcie oskarżenia artykuł zamieściła. Faktem jest, że istnieje prawdopodobieństwo zamieszczenia tego przez Grzegorza Niedźwieckiego. Apelujący nie kwestionuje wiarygodności żadnego z przeprowadzonych przed Sądem Rejonowym dowodów, neguje natomiast zasadność wyprowadzonych na ich podstawie wniosków, jakie stanowiły powód wydania wyroku uniewinniającego. Skoro tak, to jak się wydaje, przedmiotem zarzutu powinien być element, wskazany w art. 438 pkt 3, nie zaś- jak to zostało opisane w apelacji- pkt 2 tegoż przepisu. Niezależnie jednak od treści tego zarzutu stwierdzić należy, że przedstawiony przez Sąd I instancji tok rozumowania nie zawiera błędów. O autorstwie oskarżonego nie może bowiem świadczyć umieszczony w publikacji nagłówek oraz podpis Krzysztofa Skrzypczaka, słusznie bowiem Sąd Rejonowy ustalił, że jest on generowany automatycznie, czyli niezależnie od tego, kto jest rzeczywistym autorem owej publikacji i kto ją na portalu zamieszcza. Również nagłówek mógł być umieszczony, wraz z treścią całego artykułu przez inną, niż oskarżoną osobę. Tej okoliczności skarżący w apelacji – z lojalności wobec zebranych w sprawie dowodów- nie zaprzeczył. Z wiarygodnych zeznań Andrzeja Sąsiadka, Ryszarda Hołowatego, Sebastiana Siekierskiego a po części także Kamila Gałki wynika bowiem, że oskarżony umożliwił innym osobom dokonywanie wpisów na administrowanym przez siebie portalu z wykorzystaniem jego, to jest oskarżonego danych do logowania się. Wprawdzie wszystkie przesłuchane na tę okoliczność osoby, podobnie jak i sam oskarżony, zaprzeczyły, by zniesławiający pokrzywdzonego wpis umieściły, lecz rację ma Sąd Rejonowy konstatując, że wszystkie te osoby miały ku temu oczywisty interes. Wszak ewentualne potwierdzenie umieszczenia tegoż wpisu pociągnęłoby za sobą uzasadnione ryzyko wszczęcia postępowania karnego przeciwko osobie przyznającej się do tego. Bez wątplenia jednak każda z osób, dysponująca niezbędnymi danymi do logowania miała interes w publikowaniu inkryminowanego wpisu, tożsamy z interesem samego oskarżonego, skoro osoby te współpracowały z oskarżonym na kanwie stowarzyszenia „Demokracja i Sprawiedliwość”.. Nie można zatem wykluczyć, że to któraś z tych osób a nie Grzegorz Niedźwiecki wpis ten zamieściła. Wymowę tej wątpliwości wzmocniają dodatkowo okoliczności, dostrzeżone przez Sąd I instancji. Mowa tu o treści artykułu, opisującej doznania innej, niż oskarżony osoby, podpis innej, niż oskarżony osoby i różnice, pomiędzy przedmiotowym tekstem a tekstami, publikowanymi w późniejszym czasie przez oskarżonego. Wiedzy kto faktycznie dokonał na portalu internetowym przedmiotowego wpisu nie miał, co zrozumiałe, sam pokrzywdzony. Wprawdzie, co zostało wyżej wskazane, Grzegorz Niedźwiecki miał możliwość usunięcia zniesławiającej Wiesława Kota publikacji i z niej nie skorzystał, lecz wywodzenie tylko na tej podstawie, że oskarżony opublikował ów artykuł nie jest uprawnione. Tym samym katalog poszlak, wskazujących na jego sprawstwo nie ma charakteru zamkniętego, bo nie jest wykluczone, że to inna osoba jest sprawcą zarzuczonego Grzegorzowi Niedźwieckiemu zachowania. Sąd Odwoławczy aprobejuje przy tym i podziela przedstawiony w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku tok rozumowania i uznaje, że istniejące wątpliwości, o jakich mowa wykluczają przypisanie oskarżonemu sprawstwa. W tej sytuacji słusznie Sąd Rejonowy wydał wyrok uniewinniający, poprawnie i przekonująco uzasadniając swoje stanowisko w tym zakresie.</p>	
<p><i>Wniosek</i></p>	
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze II Wydział Karny i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p>☐ zasadny ☐ częściowo zasadny ☒ niezasadny</p>
<p><i>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</i></p>	
<p>Podniesione w apelacji zarzut nie okazał się zasadny a co za tym idzie również zawarty w niej, korelujący z zarzutami wniosek zasadny nie jest.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p><i>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</i></p>

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	<i>Przedmiot utrzymania w mocy</i>
	Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w całości.
	<i>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</i>
	Wyrok Sądu I instancji jest wolny od uchybień, opisanych w apelacji i nie zawiera on również uchybień, o jakich mowa w art. 439 kpk i art. 440 kpk..
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	<i>Przedmiot i zakres zmiany</i>
	<i>Zwięźle o powodach zmiany</i>
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	
	☐ art. 439 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylenia</i>

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	☐ art. 437 § 2 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylecia</i>	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	☐ art. 437 § 2 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</i>	
4.1.		☐ art. 454 § 1 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylecia</i>	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>	

II	<p>O kosztach nieopłaconej obrony oskarżonej z urzędu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 Prawa o adwokaturze (Dz.U.2019.1513 t.j.) i § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019, poz. 18 t.j.), z uwzględnieniem rozstrzygnięcia TK z dnia 20 grudnia 2022 r. w sprawie sygn. akt SK 78/21.</p>
6. Koszty Procesu	
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
III	<p>Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze stanowi przepis art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art.621 § 1 kpk w zw z art.. 618 § 1 pkt 11 kpk. Sąd nie stwierdził podstaw faktycznych, uzasadniających odstąpienie od obciążania oskarżyciela prywatnego tymi należnościami.</p>
7. PODPIS	
<div style="height: 100px;"></div>	

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
☐ na korzyść ☒ na niekorzyść	☒ w całości
	☐ w części
	☐ co do winy ☐ co do kary ☐ co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty	
<i>Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji</i>	
☐	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
☐	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
☒	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
☐	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
☐	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka
☐	art. 439 k.p.k.
☐	brak zarzutów
1.4. Wnioski	
☒ uchylenie	☐ zmiana

